

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) var så elskværdig at tilråde mig at læse, hvad han sagde i torsdags. Det har jeg faktisk gjort — ja, ikke det hele, der er grænser for min lyst til selvpineri, men en del af det — bl. a. det afsnit, hvor hr. Svend Andersen (Rosk. a.) talte om de seks verdensrekorder. Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde, Folketingstidende 1975-76, sp. 7748-7749:

„Disse seks verdensrekorder består i, at vi på samme tid har noget i retning af verdens største arbejdsløshed, det største underskud på betalingsbalancen i forhold til indbygger-tallet, har den højeste rente, har det største skattetryk, har den største inflation, og vi har“ — og her kom der sådan en lille afholds-ed — „søreme også det største underskud på statens budgetter.“ Og så fortsatte hr. Svend Andersen (Rosk. a.): „Det viser vel noget om, hvilken økonomisk sans og hvor meget forstand denne regering har på økonomi, og det viser vel derfor også noget om, hvor meget vægt man skal lægge på dens vurdering af vores ændringsforslag.“

Jeg har prøvet at kigge lidt på, hvordan realiteterne er i de ikke tal, for tal blev der jo ikke nævnt, men i de påstande, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) fremsatte.

Verdens største arbejdsløshed, sagde hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Nu skal jeg ikke sammenligne med samtlige lande i verden, jeg skal nøjes med at holde mig inden for den kreds af lande, vi plejer at sammenligne os med, OECD-medlemslandene. Dér var det land, der havde den største arbejdsløshed, USA, der i 1975 havde en gennemsnitlig arbejdsløshed i forhold til hele den civile befolkning, som er arbejdstagere, på 8,5 pct. Den tilsvarende danske procent var 5,2. USA havde altså halvdanden gang så stor en arbejdsløshed som Danmark; hvordan kan vi så have verdensrekord?

Hvis vi tager betalingsbalanceunderskudet, skal jeg gøre kredsens af lande endnu snævrere. I 1975 havde Danmark et underskud på sin betalingsbalance pr. indbygger på godt 600 kr. Finland havde 2.742 kr., Norge havde 3.426 kr., Sverige havde 1.163 kr. Norge havde altså 5 gange så stort et underskud pr. indbygger som Danmark. Kan man kalde det en dansk verdensrekord? Så er verden i hvert fald overordentlig indskrænket.

Den højeste rente i verden, sagde hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Jeg har også undersøgt tallene her. Hvis vi tager det, vi plejer at tage som det bedste udtryk for renteniveauets højde, nemlig renten på de langfristede obligationer, så havde England en gennemsnitsrente i 1975 på 14,39 pct. Danmark havde på 12,42 pct. Den engelske rente var altså 15-20 pct. højere end den danske. Det kan vist ikke kaldes en dansk verdensrekord.

Hvis vi tager spørgsmålet om skattetryk, så kan vi også holde os til en forholdsvis snæver kreds. Lad mig nævne, at Norge i det sidste sammenlignelige år havde et skattetryk på 46,7 pct. af bruttonationalproduktet. Danmark havde 43,9 pct. Norge lå altså over Danmark. Vi kan vist ikke gøre krav på verdensrekorden heller på det område.

Hvis vi tager inflationen, viser prisstigningerne for 1975 — stadig inden for den snævre kreds af lande, vi plejer at sammenligne os med — at her lå England i spidsen med en inflationstendens på 24,3 i forhold til det foregående år, mens Danmark havde 9,9. Det vil altså sige, de engelske prisstigninger var 2½ gange så store som de danske, og hvis vi for at føre tallene helt à jour medregner — det forstår jeg man måske kunne være interesseret i — februar 1976, hvis man altså tager et år og indregner vor usædvanlig store stigning i februar 1976, så blev Danmarks stigning 5,2, mens den britiske stigning blev 22,9, altså 4 gange så meget som stigningen i Danmark.

Det kan man vist heller ikke kalde verdensrekord.

Med andre ord for at sige det meget pænt og beskedent: der var ikke ét eneste sandt ord i det, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde, ikke ét. Derfor forventer jeg, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) står op og ikke giver hverken regeringen eller mig eller finansministeren en undskyldning, men giver folkettinget en undskyldning og giver offentligheden en undskyldning for vildledning — jeg må gå ud fra ubevidst vildledning. — med hensyn til de oplysninger, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) mener at kunne bringe fra denne talerstol. Det synes jeg at både folkettinget og offentligheden har krav på, og jeg venten altså at høre det fra denne talerstol.

Dermed skal jeg undlade i øvrigt at ka-